

Коли цвіте нікотіана...

Тетяна Даніленко

Переклад вірша Лесі Українки "Impromptu"

Коли цвіте нікотіана,
Неначе світить із туману
Яскрава зірка чарівна,
Бліда у пристрасті таємній,
Здається, підкорить вона
Усе на світі владі темній.
І ви, якщо удвох тоді,
І сяють поряд з вами очі,
Як втаємничені вогні,
Як зоряної привид ночі,
І голос любий поряд чути,
Кохання сповнений отрути,
Він — найчарівніша омана...
То поспішайте геть від чар,
Вони сильніш з усіх примар,
Коли цвіте нікотіана!

Коли цвіте нікотіана,
Все обіч сповнене обману,
Таке затишшя рокове...
В нім зріє наче божевілля,
Де береже підступна хвиля
Своє мовчання гробове.
Ось, ось нахлине звуків рій
І стрепенеться думка птахом,
Засяє в темряві отій,
Де спогад йде таємним шляхом,
Неначе приятель раптово
Сторінки перегорне знову
Давно забутого роману, —
О, якщо прагнете спокою
То не торкайтесь їх рукою,
Коли цвіте нікотіана...

Ілюстрація — "Сад в цвіту". Клод Моне. 1866

